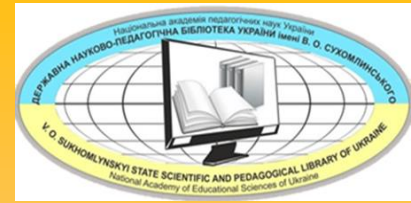

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА БІБЛІОТЕКА
УКРАЇНИ ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО

#працюємо_для_перемоги

«Святий жертовник Івана Стешенка»

До 150-річчя від дня народження
Івана Матвійовича Стешенка

*Люблю тебе, ненько моя, Україно!
Люблю я роздолля і волю твою.
Як люблячу матір кохає дитина,
Так щиро і палко тебе я люблю.
Ніколи не гасне любов та святая,
Ніщо не здолає її зупинить.
Вона мені буде, як зірка златая,
На житнечім шляху важкому світить...*

*Перший відомий вірш І. Стешенка
українською мовою*

Іван Матвійович Стешенко народився 24 червня 1873 року в Полтаві, навчався у Полтавській гімназії (1882-1892 рр.) та на історико-філологічному факультеті Київського університету (1892-1896 рр.), згодом викладав у Фундуклеївській гімназії, Фребелівському інституті (1896), музично-драматичній школі Миколи Лисенка (1900-1905 рр.) та на Вищих жіночих курсах.

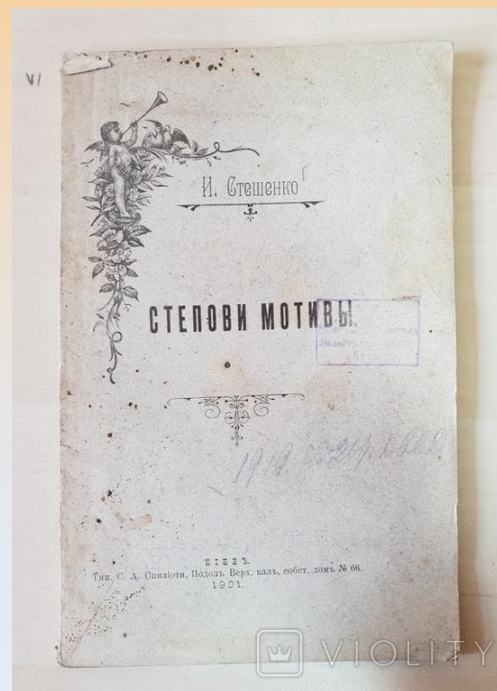
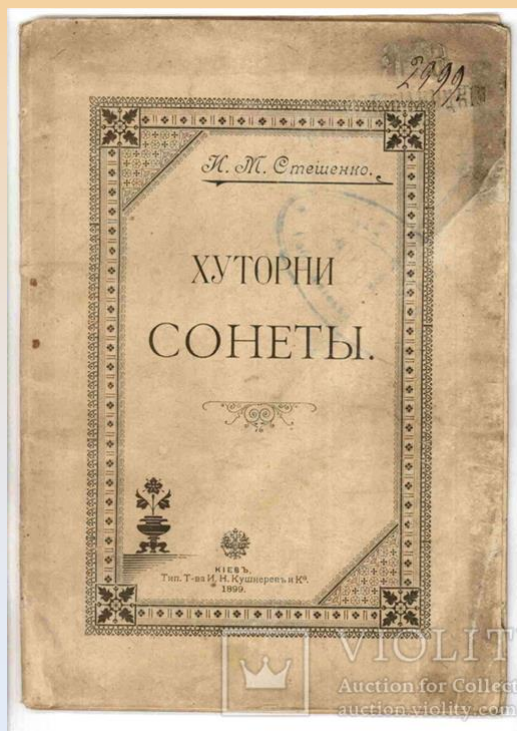
Будучи студентом у 1896 р. Іван Матвійович Стешенко став співзасновником групи «Українська соціал-демократія», до якої входили, зокрема, Михайло Коцюбинський та Леся Українка. Він належав також до Київської старої громади, Революційної української партії, Української демократичної партії та Української соціал-демократичної робітничої партії. 1897 року Стешенко був заарештований за політичну діяльність і після п'яти місяців ув'язнення висланий з Києва.

Стешенко-гімназист.
Кінець 1880-х рр.

На засланні І.Стешенко готується до магістерських іспитів і вивчає мови: італійську, іспанську та багато слов'янських. Вивчає «Енеїду» І. Котляревського. Як результат цього студювання 1898 року постала його перша велика наукова праця – «Поезія І.П.Котляревського».

У цей період виходять дві поетичні збірки Івана Стешенка: «Хуторні сонети» (1899 р.) та «Степові мотиви» (1901 р.).

1. Пилип Писка, 2. Іван Мисюк, 3. Федір Гаврилович, 4. Володимир Ковалюк, 5. Володимир Петрович, 6. Володимир Рибак, 7. Володимир Рибак, 8. Володимир Рибак, 9. Володимир Рибак, 10. Володимир Рибак, 11. Володимир Рибак, 12. Володимир Рибак, 13. Володимир Рибак, 14. Володимир Рибак, 15. Володимир Рибак, 16. Володимир Рибак, 17. Володимир Рибак, 18. Володимир Рибак, 19. Володимир Рибак, 20. Володимир Рибак, 21. Володимир Рибак, 22. Володимир Рибак, 23. Володимир Рибак, 24. Володимир Рибак, 25. Володимир Рибак, 26. Володимир Рибак, 27. Володимир Рибак, 28. Володимир Рибак, 29. Володимир Рибак, 30. Володимир Рибак, 31. Володимир Рибак, 32. Володимир Рибак, 33. Володимир Рибак, 34. Володимир Рибак, 35. Володимир Рибак, 36. Володимир Рибак, 37. Володимир Рибак, 38. Володимир Рибак, 39. Володимир Рибак, 40. Володимир Рибак, 41. Володимир Рибак, 42. Володимир Рибак, 43. Володимир Рибак, 44. Володимир Рибак, 45. Володимир Рибак, 46. Володимир Рибак, 47. Володимир Рибак, 48. Володимир Рибак, 49. Володимир Рибак, 50. Володимир Рибак, 51. Володимир Рибак, 52. Володимир Рибак, 53. Володимир Рибак, 54. Володимир Рибак, 55. Володимир Рибак, 56. Володимир Рибак, 57. Володимир Рибак, 58. Володимир Рибак, 59. Володимир Рибак, 60. Володимир Рибак, 61. Володимир Рибак, 62. Володимир Рибак, 63. Володимир Рибак, 64. Володимир Рибак, 65. Володимир Рибак, 66. Володимир Рибак, 67. Володимир Рибак, 68. Володимир Рибак, 69. Володимир Рибак, 70. Володимир Рибак, 71. Володимир Рибак, 72. Володимир Рибак, 73. Володимир Рибак, 74. Володимир Рибак, 75. Володимир Рибак, 76. Володимир Рибак, 77. Володимир Рибак, 78. Володимир Рибак, 79. Володимир Рибак, 80. Володимир Рибак, 81. Володимир Рибак, 82. Володимир Рибак, 83. Володимир Рибак, 84. Володимир Рибак, 85. Володимир Рибак, 86. Володимир Рибак, 87. Володимир Рибак, 88. Володимир Рибак, 89. Володимир Рибак, 90. Володимир Рибак, 91. Володимир Рибак, 92. Володимир Рибак, 93. Володимир Рибак, 94. Володимир Рибак, 95. Володимир Рибак, 96. Володимир Рибак, 97. Володимир Рибак, 98. Володимир Рибак, 99. Володимир Рибак, 100. Володимир Рибак.

У червні 1903 року І. Стешенко стає секретарем правління київського «Літературно-артистичного товариства» в новому його складі, незмінно обіймаючи цю посаду до 1905 року. Як член Товариства Нестора-літописця 1903 року виступив з промовою у Полтаві на святі відкриття пам'ятника Іванові Котляревському.

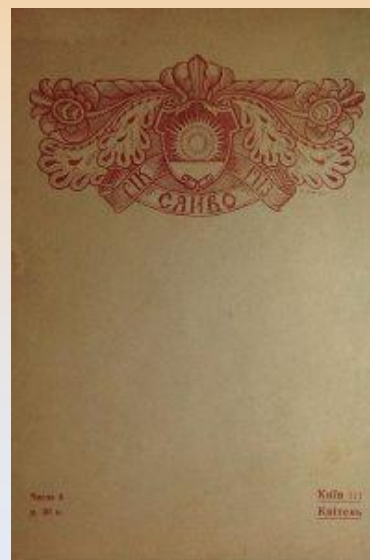
Gazeta.ua

Про полтавські святкові події історик Дмитро Дорошенко написав: *«Частина учасників... сфотографувалася тоді в Полтаві на одній спільній групі... Це справжній український іконостас: ось в центрі сидить старенька Ганна Барвінок (Олександра Кулішева), коло неї Олена Пчілка, а там далі – професор Студинський, Михайло Старицький, Міхновський, Чикаленко, Леся Українка, Хоткевич, Коцюбинський, Стефаник, Самійленко, Аркас, Леонтович, І. Стешенко, Єфремов, Микола Левицький, Шраг і цілий ряд старших та молодших діячів. Де б можна їх усіх вкупі побачити?»*

<http://grinchenko-inform.kubg.edu.ua/lomykamin/>

Він вільно володів іспанською, французькою, німецькою, італійською та кількома слов'янськими мовами і перекладав Овідія, Байрона, Беранже, Шіллера. Іван Стешенко також досліджував творчість Котляревського, Коцюбинського, Старицького, Мирного, Стефаника і Шевченка, редагував часопис «Шершень» та журнали «Гедзь» і «Сяйво». Його літературні псевдоніми – Іван Сердешний, Ів. Січовик, Світленко.

Під час революції 1905 р. надрукував низку статей із мовного та національного питань, у яких обстоював думку про доконечність національної школи та запровадження української мови в усіх сферах вжитку.

Обкладинки журналів «Шершень» (1906 р.) та «Сяйво» (1913 р.), співвидавцем і редактором яких був Іван Стешенко.

Для організації української школи 5-6 квітня 1917 року в Києві було скликано всеукраїнський педагогічний з'їзд, на який прибуло близько 500 осіб. Голова Товариства шкільної освіти І. Стешенко відкрив збори такими словами: «Вчителі України! На нашу долю випало велике щастя бути першими діячами на ниві рідної освіти, робити те, про що мріяло багато з нас, про що мріяло і за що страждало не одно перед нами покоління.

Нині ми маємо це щастя і віддамо ж всі свої сили, щоб справу рідної освіти повести якомога краще. Бо в тій рідній освіті підвалини національного життя нашої України, рідного нашого краю...».

Члени Генерального Секретаріату – першого уряду України. Сидять справа наліво: Симон Петлюра, Сергій Єфремов, Володимир Винниченко, Христофор Барановський, Іван Стешенко. Стоять: Борис Мартос, Микола Стасюк, Павло Христюк. Київ, 1917 р.

Професори-засновники Української державної академії мистецтв у день її відкриття, 5 грудня 1917 р. Зокрема, О. Мурашко (сидить другий ліворуч), Ф. Кричевський (третій ліворуч), за ними сидять М. Грушевський та І. Стешенко

У березні 1917 року І. Стешенко став співзасновником Центральної Ради, керівником шкільної і редакційної комісії Ради та членом її президії, а у червні він був призначений генеральним секретарем (тобто, міністром) освіти і на цій посаді (з червня 1917 року, до лютого 1918 року) проводив українізацію школи. Після відставки кабінету Володимира Винниченка працював головним інструктором Міністерства освіти. Разом із тим упродовж 1917-18 років Стешенко був співредактором "Робочої Газети".

29 серпня 1918 року Іван Стешенко був у Полтаві важко поранений більшовиками і наступного дня помер.

Фотогалерея

Дружина Івана
Стешенка –
Оксана. 1891 р.

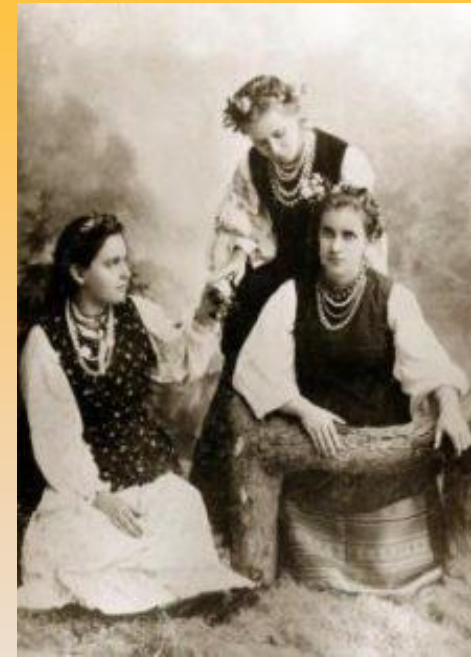
І. М. Стешенко.
1890-ті рр.

Лисенки, Стешенки

І. М. Стешенко з
сином
Ярославом.
1906 р.

Зліва направо: Оксана
Старицька (за чоловіком –
Стешенко), Леся Українка,
Ольга Косач. 1896 р.

Ірина Стешенко (1898–1987),
дочка Івана Стешенка;
акторка та перекладачка.

Ірина Стешенко у власному помешканні
(Київ, вул. Пушкінська, 1). 1970-ті рр.

Ярослав Стешенко (1904–
1939), син І. Стешенка;
вчений бібліограф, дослідник
історії української книги та
книжкової графіки. 1931 р.

Оксана Стешенко, Марина
Маєвська та Ярослав
Стешенко. Уральськ, 1934р.

Внесок І. Стешенка в національну освіту

Працюючи в музично-драматичній школі ім. М. Лисенка, І. Стешенко став першим викладати українською мовою (історію драми). Проводячи українізацію школи, Іван Матвійович твердо стояв на засадах забезпечення у цьому питанні прав усіх національних меншостей. У статті *"Про українську національну школу"* (1917 р.) і в інших своїх статтях він піднімає проблему співвідношення національного та інтернаціонального у справі виховання. Вказуючи на необхідність національної школи для всіх національних груп, педагог доводив, що всі народності, які проживають на території України, повинні знати її мову, літературу, географію, історію.

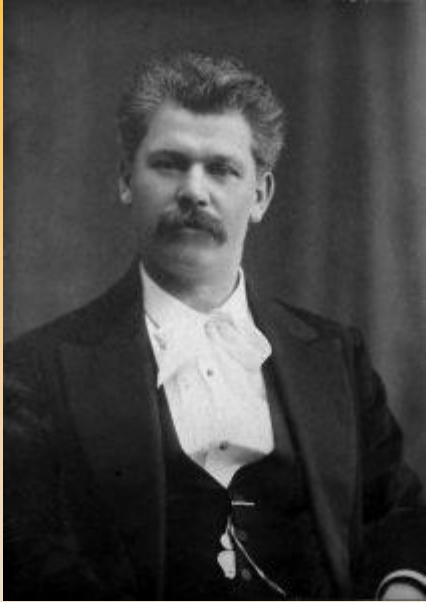

Будинок на Великій Підвальній в якому у 1904 році відкрилась школа М. Лисенка

Зусиллями І. Стешенка в 1917 р. було відкрито: 39 українських гімназій, з яких 25 були сільськими, перший в Україні Народний інститут, Педагогічну академію, Академію мистецтв, Державний народний університет.

Стешенко І. М. був одним із авторів *плану організації національної освіти в Україні*, який було схвалено на всеукраїнських учительських з'їздах у 1917 році. Він також займався організацією роботи цих з'їздів.

Секретаріат освіти на чолі із І. М. Стешенком накреслив широку програму національного виховання, основні положення якої викладені у брошурі *"Поміч учителю у справі національного виховання"*. Тут давалися рекомендації, як організувати серед учнів гуртки, українські бібліотеки, театральні вистави, літературні вечори, лекції, екскурсії, подорожі, спілки учнів тощо. Секретаріат також звернувся *"До української людності"* із закликом будувати національну школу, де у дітей буде розвиватися духовність рідного народу.

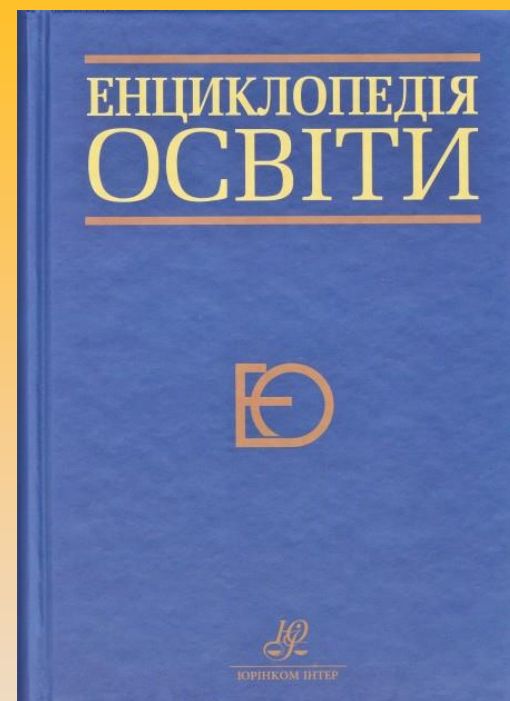

Стешенко І. М. –
Генеральний секретар
освіти, член Української
Центральної Ради.
1917 р.

Стешенко Іван Матвійович / Т. О. Самоплавська
// Енциклопедія освіти / Акад. педагогічних наук України ;
голов. ред. В. Г. Кремень. – Київ : Юрінком Інтер, 2008. –
С. 873-874.

Стешенко Іван Матвійович // Педагогічний словник
/ АПН України, Ін-т педагогіки ; за ред. Ярмаченка М. Д. ;
роб. група: Ю. С. Ковтанюк, Н. Б. Копиленко (керівник),
А. В. Лопухівська [та ін.] ; літ. ред. К. М. Лашко ; редкол.:
М. Д. Ярмаченко, І. А. Зязюн [та ін.]. – Київ : Пед. думка,
2001. – С. 434.

37(034)
У 45

УКРАЇНСЬКА ПЕДАГОГІКА

В ПЕРСОНАЛІЯХ

Іван Матвійович Стешенко народився 24 червня 1873 р. в Полтаві. Його батько був відставним унтер-офіцером, колишнім єршиком юнків Коуубей. Мати походила з родини дрібних козацьких міщан. І хоча сім'я була великою (4 сини і 5 дочок), батьки прагнули дати дітям ґрунтовну освіту. 1882 р. Іван вступив до Полтавської класичної гімназії, а в 1892 р. — на філософсько-філологічний факультет Київського університету, де навчався у професора Т. Д. Філюрицького. В цей час він глибоко опром розкрив свої здібності до літератури, естетики та мовознавчих мов, які проявлялися ще в гимназії. Його інтересу творчі та естетичні проблеми нарівняються самостійністю мислення, творчим підходом, різноманітністю тематики. Стешенко-студент вивчив величезну кількість до словознавства, українізнавства, ґрунтовно вивчив іноземні мови, перекладав українського поета французьку, німецьку, болгарських авторів. Брав участь у всьому літературно-мистецькому гуртку «Лілея». Шире заповнення літературою та історією свого народу надало йому на написання драми «Мазепа», що вийшла друком у Львові в 1898 р.

В університетські роки в Івана Стешенки сформувалися певні світоглядні переконання, яких він прилучився до активної політичної діяльності. Вступивши до української студентської громади, спочатку захопився радикалізмом М. П. Драгоманова, але з часом щільно з'єднався з іншими опозиційними став на поліції К. Маркса. На початку 1896 р. наголово нього згуртувалися такі жваві «Група українських соціал-демократів» (УСД), до якої увійшли М. М. Коцюбинський, Леся Українка, Олена Палка, П. Д. Тугайський та ін.

Група УСД тривалий час зазнавала самостійної організації. І. М. Стешенко в баченні його опозиційна не приєдналася ні до російської ще з 1891 р. в університеті Російської соціал-демократичної групи Я. Давидського і Б. Ейденманна, ні до сформованої в березні 1897 р. «Союзу боротьби за визволення робітничого класу» — перекладав через те, що мав власні погляди на самовизволення України й роль української інтелігенції в цьому процесі.

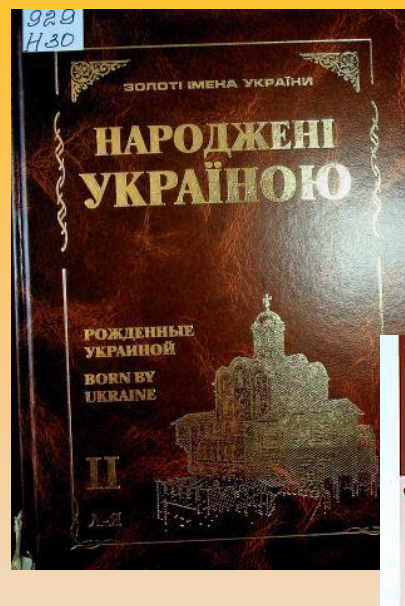
1896 р. І. М. Стешенко закінчив університет і розпочав свою педагогічну діяльність у

**СТЕШЕНКО
Іван
Матвійович
(1873—1918)**

Викладач, народник і організатор розбудови української національної школи, літературознавець, педагог, письменник

495

92.9
430

1873
1918

Іван СТЕШЕНКО
Літературознавець, громадський діяч, політичний діяч, педагог, письменник, організатор української національної школи, літературознавець, педагог, письменник

Іван СТЕШЕНКО
Літературознавець, педагог, громадсько-політичний діяч, організатор української національної школи, літературознавець, педагог, письменник

Ivan STEHENKO
Man of letters, educator, public and political figure, statesman
A literary critic, writer, and translator in the Ukrainian national cultural revival, member of the HRA Hromada, and the Ukrainian National Society, director of the first Ukrainian gymnasium in Kyiv, a member of the Central Rada, the founder of the national school, General Secretary of Education of the Ukrainian People's Republic

Іван Матвійович Стешенко був визначним літературознавцем. Він в дослідницькій площині його досліджень галузі та збігався до визначення визначних мов. Той же мовний об'єкт української мови. Матвійович досліджував чужоземні мови, особливо в області біологічного мови, до свого часу, до свого часу, він був одним з перших вчених.

Стешенко Київська суспільно-наукова організація з українською культурою (називалася «Рідний дім») організував українську школу в місті Львові. Він був одним з перших вчених, які вперше в Україні зробили спробу вивчення української мови. У 1890-ті роки він працював вчителем в українській школі в місті Львові. Він був одним з перших вчених, які вперше в Україні зробили спробу вивчення української мови. У 1898 році він став керівником української школи в місті Львові. Він був одним з перших вчених, які вперше в Україні зробили спробу вивчення української мови.

Висхідати через українську розвідку та національно-культурну діяльність, він був одним з перших вчених, які вперше в Україні зробили спробу вивчення української мови. Він був одним з перших вчених, які вперше в Україні зробили спробу вивчення української мови. Він був одним з перших вчених, які вперше в Україні зробили спробу вивчення української мови. Він був одним з перших вчених, які вперше в Україні зробили спробу вивчення української мови.

972

Стешенко Іван Матвійович (1873 – 1918) / Т. О. Самоплавська // Українська педагогіка в персоналіях : у 2 кн. Кн. 1 : навч. посібник / за ред. О. В. Сухомлинської. – Київ : Либідь, 2005. – С. 495–500.

Іван Стешенко (1873–1918) літератор, педагог, громадсько-політичний і державний діяч // Народжені Україною : меморіальний альманах : у 2 т. – Київ : Євроімідж, 2002. – Т. 2. – С. 572–573.

СТЕШЕНКО І. М.

**СТЕШЕНКО
ІВАН МАТВІЙОВИЧ**

*(очолював Генеральне секретарство народної освіти із 15 червня 1917 р. до 11 січня 1918 р.;
Міністерство освіти — із 11 до 18 січня 1918 р.)*

Назрівали зліотого 1917 р. зрієся тривоги Микола II — шим було поставлено крок у трьохсотлітній історії династії Романових. Деспотична російська держава, спираючись на розну «торого народу», не витримала випробувань. Перша світова війною і примусила стос існування. Перш України калмався пороз встанови державотворення. Вже 3 березня в київському клубі «Розділь» Товариства українських поступовців, де зібрався понад 100 представників київських і держав провідних організацій, зреділася ідея створення Центральної Ради, 7 березня відбулися збори її керівників, а через кілька тижнів вона стала вищим законотворчим органом Української Народної Республіки. Центральною Радою сформувала 15 червня 1917 р. Генеральний Секретаріат — свій виконавчий орган, якому було доручено «нашувати справи внутрішні, фінансові, прозовочувні, земельні, хліборобські, міжнародні та інші» в межах України.¹ До першого складу Генерального Секретаріату ввійшло 9 секретарів. Серед них був Іван Матвійович Стешенко — генеральний секретар освіти, який став першим керівником всьотій системи української держави.

Життєвий шлях І. М. Стешенка розпочався у червні 1873 р. на околиці Полтави, в сім'ї відставного унтер-офіцера, колишнього кримак мисля Кочубія. У родині, окрім малого Івана, було ще восьмеро дітей. Батько, попри круту війну, прагнув дати всім своїм нащадкам пристойну освіту. У 1882 р. Іван Стешенко вступив до Полтавської класичної гімназії, де навчався його поетичний аніст і готин до вивчення іноземних мов. Як стверджують автори біографічного дослідника «Діти Української Центральної Ради» В. Веретюк і Т. Остичко, нещасливо на слова дружини Івана Матвійовича, «його герої поетичні твори були написані російською мовою, і до 7 класу гімназії він не успівалав себе українцем». Лише посорож нашкодіними поетими, вразення від побачення в полюбленого кардинально змінили його світогляд. «Пішов Іван Матвійович у посорож «обшеросом», а повернувся українцем», — зазначила О. Стешенко.²

Степанко Іван Матвійович

**Стешенко
Іван Матвійович**

Культурно-освітнє відродження українців у добу національно-демократичної революції значною мірою відбувалося через формування і поступову реалізацію концепції національної школи — від нижчої до вищої. Цій справі добре приділявся Генеральний секретар народної освіти Іван Матвійович Стешенко — великий патріот, талановитий науковець, видний організатор і будівничий нової системи української освіти.

Цій постаті науковці приділяли значну увагу. Не обійдено увагою його зусилля, спрямовані на створення в Україні мережі національних шкіл. Однак, наприклад, у працях В. К. Майбороди, Т. Кішар, Б. М. Ступарика, В. П. Ляховського, О. О. Лявара, М. П. Стельмахович, Д. Т. Федоренка та ін., займається велика роль І. М. Стешенка у будівничій лише початкової і середньої освіти. На жаль, також не висвітлено його роботу, спрямовану на створення української вищої школи, у ряді біографічних нарисів.

І. М. Стешенко народився 24 червня 1873 р. на околиці Полтави, в сім'ї відставного унтер-офіцера. Мати — дрібна полтавська міщанка. Крім Івана, було ще семеро дітей. Спочатку синя навчалися до Полтавської міської школи. Учителка відразу помітила неабиякі здібності хлопця, і порадила батькам продовжувати його навчання. З 9 років став учнем Полтавської класичної гімназії. Тут у нього виявилися неабиякі поетичні здібності. У 16-річному віці з'явилися перші паростки його національної свідомості. Значний вплив на гімназиста справили засновники братства тарасівців, які квартирували у Стешенків.

Стешенко Іван Матвійович
/ О. М. Завальнюк // Українська еліта і творення національної університетської освіти: фундатори й будівничі (1917–1920 рр.). — Кам'янець-Подільський : Абетка-НОВА, 2005. — С. 59–70.

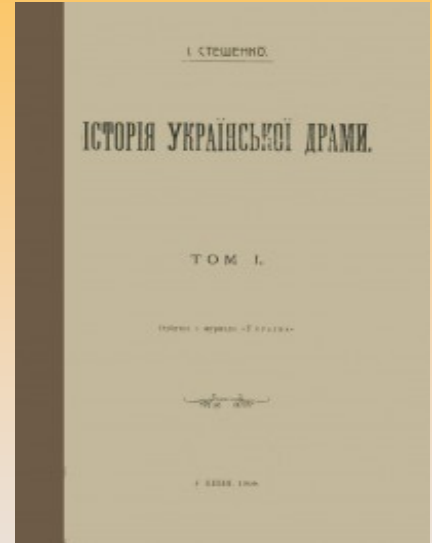
Стешенко Іван Матвійович (очолював Генеральне секретарство народної освіти із 15 червня 1917 р. До 11 січня 1918 р.; Міністерство освіти — із 11 до 18 січня 1918 р.) / І. Л. Лікарчук // Міністри освіти України : у 2 т. — Т. 1. (1917–1943 рр.) : [монографія]. — Київ : Видавець Ешке О. М., 2002. — С. 9–43.

Творчий доробок І. М. Стешенка

Життя і твори Тараса Шевченка (до визволення з кріпацтва) / І. Стешенко. – У Львові : З Друкарні Наукового Товариства імени Шевченка, 1918. – 58 с.

Історія української драми. Т. 1 / І. Стешенко. – У Києві : Друкарня Н. Т. Корчак-Новіцького, 1908. – V, 309 с.

П. Стороженко, причинки до характеристики його творчості / І. Стешенко // Записки товариства імені Шевченка : вид-во, присвяч. науці і письменству укр.-рус. народу. – Львів : Накладом Т-ва імені Шевченка. – Т. 43, кн. 5 . – 1901. – С. 1–46. – Режим доступу: <http://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/UKR0006350>

821.161.2
А. 40

КОРДИ

Антологія
української
лірики
від смерті
Шевченка

Упорядкував
Іван
Франко

Іван Стешенко.

ари всюди. Плес сійня,
Зел рисних краса,
Сьвітле далечі всьміхання,
Сині небеса, —

Все повито в рисну вроду, —
Рай, куди не глянь!

Тільки чом отут народу
Не до раювань?

Через що питіму силу
Вічна боротьба
Хилити в раннюю могилу,
Моя канчук раба?

На що всі народи муки?
Геть свій запіт! Прич!
Не вкличить робучі руки
Він же ні на гук!

Кажуть, розум є в природі —
О, як є, то злий!
Бо на що на всім народі
Ліг ярмом той стрій,

Де страждання довгочасне
Людам як на страх
Єсть одно наряддя щасне
До прийдешних благ?

269

До статуї Гомера.

злечий батьку наш, Гомере неслухний!
Нинче крива стер блискучий, золотий,
Я бачу образ твій окраивий та слаутний,
Що смє з-під вінока, моя промінь той сьветий.
Моучий погляд твій блищить нагланеню мєра,
Душа у ярих асє палас та горька...

І на твоїх руках роста, нештучна агра
Небесних злуків рій от-от промє у ять.
І тико ти заграв... Давнечтє, зростають злукі...
А тут сьвітлий мєр — і сонєк, і сьвіт, і дєнь.
Нємає більше сьлє! Нємає людєм та мук!
Всємудо все лике на дєй живих пієсь.
І слуха пієшєй сьвіт, і слуха все на сьвітї,
І усьому тому, про що давнечтє той сєк,
Вважася тєж і ян, моя царєкє слєвєтї,
І мєнї — через рєд намучєних вієкє.

рї рожеві, мрї широкї,
Що як вогонь зачєвєсь,
Жаль мєнє вас, перєрєдї глєбокї,
Душї в тєпер, як колюсь.

Жаль вас, бо вїк в тєпер хуртованно
З півночї, з дальших сєвєтї;
Тєж як і вєрше в стєпах над крайно
Морєк життє подолє.

Так не чєкєтє вам в поєвїтї холоднєму
Довго вє, мрї зєвдєтї!
Сьвєтєно крєкє порєчку свєбоднєму,
Сєкєм лєжєть як в трунї.

270

Отже тримайте ся, кайти жєвдєтї,
Хай вас нємає дошкєвєтї!
Продєтє колюсь нєкє часє нєблагєтї,
І крєкєтє вас зємкє!

рєко колюсь в горї прєслєнєй,
Повноку сєтє та жалє,
І бєстєланнєму, і нєздєланнєму
Я сєвї прєслєчєтєку сєкє.

Крєко зєслєнєй, тьмєко повєлєнєй,
Крєко, що жєлєє ішє дєкє,
Хай тьмє спрєслєнєй, в нєдєкє обєвєнєй
Сєтє мїє слугєк по віє!

Тє мєк рїдєкє вічєно бєдєкє,
Нєчє тє морє бєвєкє, —
Пєрє нєслєдєкє, вбєгєтє нєгєдєкє
Всєю тєбє крєкє до дєкє.

І хєч гєбєчєтєку хєтє рєвєчєку
Сєтє нє зєвєстєкє мїє, —
Всє ж бє нєвєчєтєку сєкєтє рєвєчєку
Кєлєкє вєн горєкє на бєкє.

І хєч над сєкєтєноу нєздєко зєтєко
Пєвєкє нє стєтє мїє сєкє, —
Мєжє з мєчєтєноу, з мєжє рєзєкєноу
Нєвєдєкє вєн зрєдєтє бєрєкє.

271

Поезії / Іван Стешенко // Акорди : антологія української лірики від смерті Шевченка / упоряд. І. Франко ; іл. Ю. Панькевича ; [післямова і прим. М. Ільницького]. — Репринт. вид. з дод. — Київ : Веселка, 2005. — С. 269–271.

Українсько-російський словник / В. Дубровський ; ред. І. Стешенко. – Київ : Час, 1909. – 318 с.

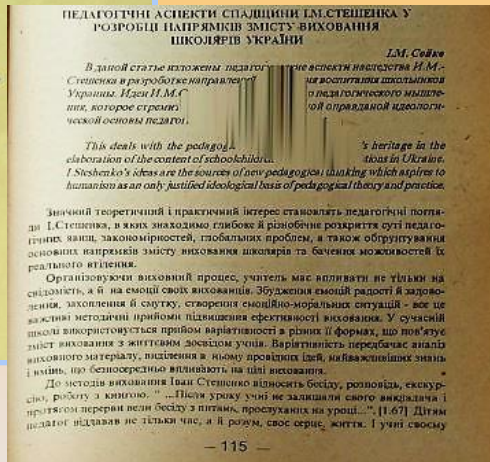
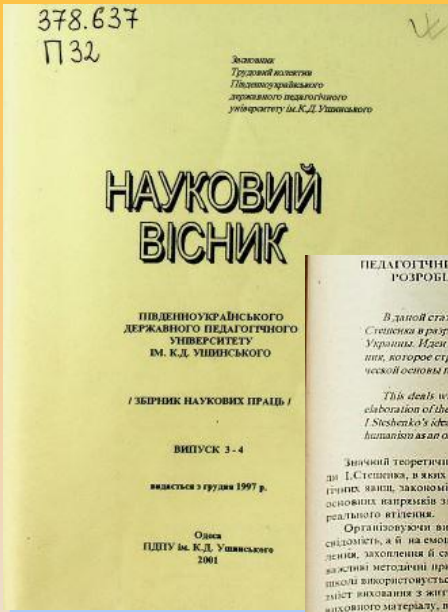

Збірник пам'яті Тараса Шевченка (1814–1914) / [уклад.: М. С. Грушевський, І. М. Стешенко, М. Ф. Сумцов та ін.] ; Укр. Наук. Т-во. – Київ : Друк. 2-ї Артїли, 1915. – 256 с.

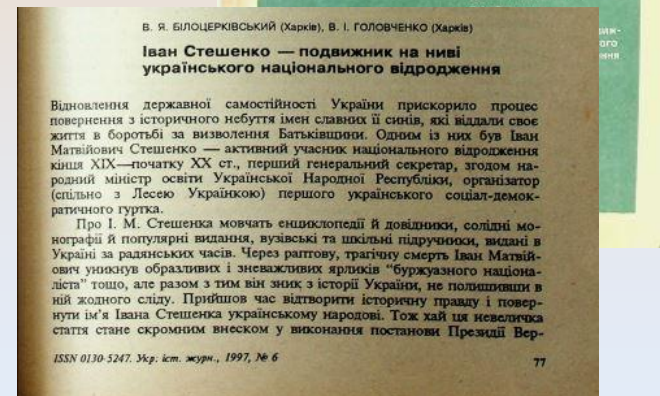

Дослідження життя та спадщини педагога

Педагогічні аспекти спадщини І. М. Стешенка у розробці напрямів змісту виховання школярів України / І. М. Сойко // Наук. вісн. Південноукр. держ. пед. ун-ту ім. К. Д. Ушинського : зб. наук. праць. – 2001. – Вип. 3/4. – С. 115–124.

Іван Стешенко – подвижник на ниві українського національного відродження / В. Я. Білоцерківський, В. І. Головченко // Український історичний журнал. – 1997. – № 6. – С. 77–83.

ПОСТАТІ
**ВИПОВНИЛОСЯ 130 РОКІВ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
І 85 РОКІВ ВІД ДНЯ СМЕРТІ
ІВАНА СТЕШЕНКА - ПЕРШОГО
МІНІСТРА ОСВІТИ УКРАЇНИ**

Михайловича конфіденційно на тому часі С. Стешенку - відомий діяч зовнішньої політики України - він відбував в Києві. У той час це була гетьманська Україна, і С. Стешенку було 17 років. До цього він працював у Києві на посаді редактора журналу «Українська школа».

24 червня 1873 року в Полтаві, Польо залізничної лінії, народився Іван Стешенко в родині священника. Тут він закінчив гімназію, до якої вступив за рекомендацією батька. Після закінчення гімназії він вступив до Київського університету. Там він працював викладачем і редактором журналу «Українська школа».

У роки революції Іван Стешенко був першим міністром освіти в Україні. Він працював урядом у Києві, а потім у Львові. Він був одним з організаторів української школи. Він працював урядом у Києві, а потім у Львові. Він був одним з організаторів української школи.

У роки революції Іван Стешенко був першим міністром освіти в Україні. Він працював урядом у Києві, а потім у Львові. Він був одним з організаторів української школи.

У роки революції Іван Стешенко був першим міністром освіти в Україні. Він працював урядом у Києві, а потім у Львові. Він був одним з організаторів української школи.

У роки революції Іван Стешенко був першим міністром освіти в Україні. Він працював урядом у Києві, а потім у Львові. Він був одним з організаторів української школи.

Лев КУДРЯВЦЕВ, журналіст

Виповнилося 130 років від дня народження і 85 років від дня смерті Івана Стешенка – першого міністра освіти України / Л. Кудрявцев // Освіта України. – 2003. – № 48/49. – С. 7.

ІВАН СТЕШЕНКО – БАТЬКО УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ (1873–1918)

Анатолій КОРЕЦЬКА
журналіст

Українська педагогіка... Іван Стешенко... перший міністр освіти України... його внесок у розвиток української школи...

Українська педагогіка... Іван Стешенко... перший міністр освіти України... його внесок у розвиток української школи...

Ірина Стешенко

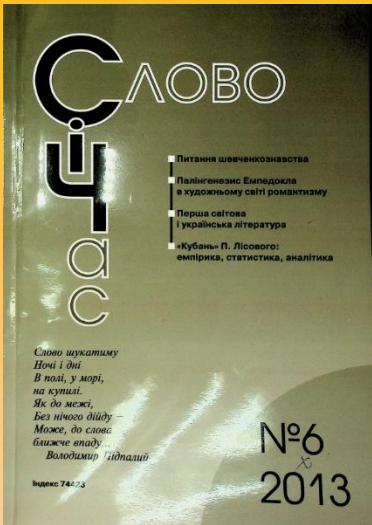
Ірина Стешенко... донька Івана Стешенка... її внесок у педагогіку...

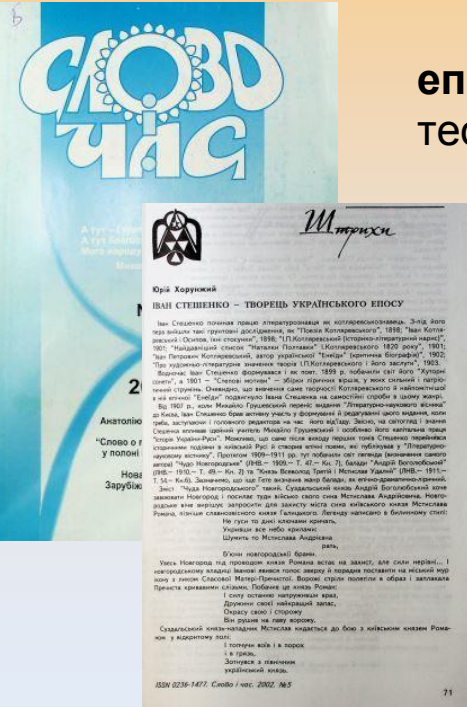
Хороший і гарний педагогічний діяч Іван Стешенко

Іван Стешенко... його педагогічні принципи... вплив на українську освіту...

Іван Стешенко – батько української школи (1873–1918) / А. Корецька // Освіта України. – 1999. – № 17. – С. 8.

Тарас Шевченко у критиці: Іван Стешенко проти Сергія Сфремова (за архівними джерелами Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського) / ред. Л. Рева // Слово і час : наук.-теорет. журн. – 2013. – № 6. – С. 106–111.

Іван Стешенко – творець українського епосу / Хорунжий Ю. // Слово і час : наук.-теорет. журн. – 2002. – № 5. – С. 71–72.

Страдницький шлях на Голготу (наукові студії Ігоря Лікарчука. 1917-1943 роки). 17 міністрів освіти: хто підносить яскраві світильники розуму, хто «просвіщав» Україну при сталінській коптиліці... / І. Шпиталь // Рідна школа. – 2003. – № 5. – С. 51–59.

Ще одна незавершена «Історія української літератури» : до 135-річчя від дня народження Івана Стеценка / Г. Александрова // Дивослово. – 2008. – № 7. – С. 46–49.

ДИВОСЛОВО

УКРАЇНЬКА МОВА І ЛІТЕРАТУРА В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

У НОМЕРІ:

Тема "Стилістика і стилі мовлення" в 5 класі

Творчість Василя Барки: методичне опрацювання

Мало українська українська мова

Новачна література: Володимир Даниленко

58-й рік видання

7/2008

ЗГАДАЙМО

Ганна АЛЕКСАНДРОВА,
викладачка філології, м. Київ

ЩЕ ОДНА НЕЗАВЕРШЕНА "ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ"
До 135-річчя від дня народження Івана Стеценка

Іван Стеценко (1873–1918) – це велика й незвичайна історія української культури: таланту, мистецтва, літературознавства, самовідданого, незламного, зрештою непереможеного духу. Життя цієї мислительської особистості повністю присвячене діячів української культури, на який розвиток української літератури, науки й мистецтва він приніс свій величезний внесок. Як людина, він не був дитиною Царської Росії. Він повністю вийшов з української культури й мистецтва, а це означає, що він ставив собі за мету не лише писати, а й викладати й пропагувати українську мову й літературу в Україні й за її межами. Він був першим українським мовознавцем, який вивчав українську мову як науку й мистецтво, який вивчав українську мову як мову й мистецтво, який вивчав українську мову як мову й мистецтво, який вивчав українську мову як мову й мистецтво.

Народився Іван Михайлович Стеценко (справжнє прізвище – Стеценко) 1873 року в містечку Звенигородці Київщини. У 1890–1896 рр. навчався в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1896–1898 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1898–1900 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1900–1902 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1902–1904 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1904–1906 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1906–1908 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1908–1910 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1910–1912 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1912–1914 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1914–1916 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1916–1918 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті.

«Немов обірвана струна...» / Г. Александрова // Дивослово. – 2015. – № 5. – С. 50–55.

БІБЛІОТЕКА ВЧИТЕЛЯ-СЛОВНИКА

5/2015

Диво

Увійшло на 9 сторінок
Однієї сторінки
1 сторінка
10 сторінок
10 сторінок

100 сторінок
100 сторінок
100 сторінок
100 сторінок
100 сторінок

«НЕМОВ ОБІРВАНА СТРУНА...»

Ганна АЛЕКСАНДРОВА,
викладачка філології,
м. Київ

У цьому номері журналу «Диво» вийшла стаття Ганни Александрової «Немов обірвана струна...».

Стеценко Іван Михайлович (справжнє прізвище – Стеценко) народився 1873 року в містечку Звенигородці Київщини. У 1890–1896 рр. навчався в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1896–1898 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1898–1900 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1900–1902 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1902–1904 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1904–1906 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1906–1908 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1908–1910 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1910–1912 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1912–1914 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1914–1916 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті. У 1916–1918 рр. працював в університеті Св. Володимира в Києві, а потім в Київському університеті.

МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДИВОСЛОВО

5/2015

УКРАЇНЬКА МОВА І ЛІТЕРАТУРА В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

у номері:

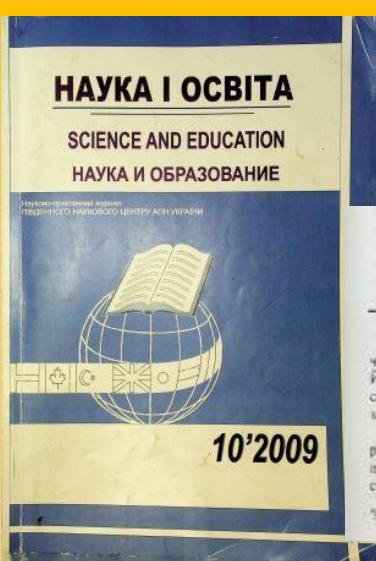
Тестові завдання для перевірки якості читання програмних творів

Соборності інтернет-спілкування

Бібліотека вчителя-словника: Іван Стеценко

Національний музей літератури України

5-й рік видання

НАУКА І ОСВІТА

SCIENCE AND EDUCATION

НАУКА И ОБРАЗОВАНИЕ

Науково-практичний журнал
Південного наукового центру АПН України

10'2009

УДК 373.477

I. M. Soyko

**ПИТАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОВИ В НАУКОВІЙ СПАДЩИНІ
ІВАНА СТЕШЕНКА**

Серед митців кінця XIX- початку XX століття значне місце належить Іванові Стешенку (1873-1918). Його ім'я ще мало відоме українському читачеві. Але саме він був одним із перших, хто підняв свій голос на захист рідного слова, літератури, культури.

Ще навчаючись у Київському університеті на історико-філологічному факультеті, Іван Стешенко увійшов до кола українських інтелігентів, основу якого становили видатні письменники й громадські діячі:

Олена Пчілка, Михайло Драгоманов, Іван Франко, Панас Мирний, Михайло Коцюбинський, Іван Нечуй-Левицький, Олександр Кониський та інші. Окремі періоди життя і діяльності І.Стешенка розглядають в своїх роботах Ю.Хорунжий, І.Тюрменко, І.Лиханова, Л.Дрофаєв, А.Корещька, Н.Гавєцька. Літературна діяльність І.Стешенка знайшла своє відображення в роботах С.Болтвівець, М.Кучинського, Н.Мироненця.

І. Стешенко брав активну участь у літературному

"Наука і освіта" №10, 2009

157

Питання національної мови в науковій спадщині Івана Стешенка / І. М. Соїко // Наука і освіта : наук.-практ. журн. Півд. наук. Центру АПН України. – 2009. – № 10. – С. 157–160.

Упровадження педагогічних поглядів Івана Стешенка у навчально-виховний процес освітнього простору України / І. Соїко // Нова пед. думка : наук.-метод. журн. – 2011. – № 2. – С. 23–26.

УДК 373.477

Іва Соїко,
кандидат педагогічних наук
Асистент кафедри спеціальних
педагогічних освітньо-наукових
спеціальностей Інституту Освіти
Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара

**УПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ
ПОГЛЯДІВ ІВАНА СТЕШЕНКА У
НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС
ОСВІТЬОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ**

У статті проаналізовано педагогічні погляди Івана Стешенка як педагога-практика і педагога-теоретика. Висхідом до нього, як до одного з перших українських педагогів, є педагогічна думка І.Стешенка, який виступав за націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні.

Педагогічна проблема. Підняв голос на захист рідного слова, літератури, культури. Висхідом до нього, як до одного з перших українських педагогів, є педагогічна думка І.Стешенка, який виступав за націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні.

В статті проаналізовано педагогічні погляди Івана Стешенка як педагога-практика і педагога-теоретика. Висхідом до нього, як до одного з перших українських педагогів, є педагогічна думка І.Стешенка, який виступав за націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні.

Педагогічна проблема. Підняв голос на захист рідного слова, літератури, культури. Висхідом до нього, як до одного з перших українських педагогів, є педагогічна думка І.Стешенка, який виступав за націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні.

В статті проаналізовано педагогічні погляди Івана Стешенка як педагога-практика і педагога-теоретика. Висхідом до нього, як до одного з перших українських педагогів, є педагогічна думка І.Стешенка, який виступав за націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні.

Педагогічна проблема. Підняв голос на захист рідного слова, літератури, культури. Висхідом до нього, як до одного з перших українських педагогів, є педагогічна думка І.Стешенка, який виступав за націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні.

В статті проаналізовано педагогічні погляди Івана Стешенка як педагога-практика і педагога-теоретика. Висхідом до нього, як до одного з перших українських педагогів, є педагогічна думка І.Стешенка, який виступав за націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні.

Педагогічна проблема. Підняв голос на захист рідного слова, літератури, культури. Висхідом до нього, як до одного з перших українських педагогів, є педагогічна думка І.Стешенка, який виступав за націоналізацію освіти в Україні. Уважно досліджено педагогічні погляди І.Стешенка, зокрема його педагогічні погляди на націоналізацію освіти в Україні.

Стещенко І. М.

СТЕЩЕНКО ІВАН МАТВІЙОВИЧ

(1873–1918)

- Біографія
- Бібліографія праць І. М. Стещенка
- Бібліографія публікацій про життя та діяльність І. М. Стещенка
- Фотогалерея
- Ушанування пам'яті
- Список використаних джерел

Український громадський, політичний і освітній діяч, письменник, перекладач, літературознавець, педагог.

Після завершення навчання на історико-філологічному факультеті Київського університету святого Володимира викладав у Фундуклейській жіночій гімназії в Києві, чоловічій гімназії Слущка на Волині, комерційній школі, Фребелівському інституті, музично-драматичній школі М. В. Лисенка в Києві.

Засновник Українського наукового товариства (1908), організатор установчих зборів Київської «Прогресу» (1906), співвидавець українських сатирично-гумористичних журналів «Шершень», «Гедзь», редактор журналу «Сяйво» (1913–1914). Автор статей із мовного й національного питань, праць про творчість І. Котляревського.

Т. Шевченка, О. Стороженка, збірок поезій «Хуторні сонети», «Степові мотиви», прозових і драматичних творів, перекладів творів Овідія, О. Пушкіна, Ф. Шіллера, Д. Байрона.

У 1917 році – голова Товариства розповсюдження шкільної освіти в Україні, один із організаторів Центральної Ради, очільник Генерального секретарства освіти, завдяки якому розпочалася українізація шкіл, відкриття Український народний університет, Педагогічну академію та Академію мистецтв.

Інформаційно-бібліографічний ресурс «Видатні педагоги України та світу» на порталі ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського. <https://dnpb.gov.ua/ua/informatsiyno-bibliohrafichni-resursy/vydatni-pedahohy/steshenko-i-m/>

Сподвижник українського відродження початку ХХ століття

POSTED ON 09.07.2013 BY ADMIN

(до 140-річчя від дня народження українського громадського і політичного діяча, педагога, літературознавця і письменника Івана Матвійовича Стещенка)

«Із Стещенком присмно було працювати. Це був молодий, розумний діяч, на формальний бік справи звертав він мало уваги, але певно й рішуче дотримувався гасла: негайна українізація народно освіти, усіх шкіл й усіх шкільних установ»

Із спогадів Софії Русової

Іван Матвійович Стещенко був надзвичайно обдарованою людиною. Вже в дитинстві виявився його поетичний талант та здібності до іноземних мов. Тоді ж він відчув себе українцем і все своє коротке життя присвятив розвитку української національної освіти.

Народився Іван Матвійович в м. Полтаві у багатодітній сім'ї відставного унтер-офіцера та полтавської міщани. Завдяки батькам отримав ґрунтовну освіту - Полтавська класична гімназія, історично-філологічний факультет Київського університету (1896). Е студентські роки він виявив величезний інтерес до слов'янознавства, українознавства, досконало вивчав іноземні мови. Писав вірші, перекладав українською мовою твори Овідія та Шіллера, поезії французьких та болгарських авторів, брав участь у роботі літературно-мистецького гуртка «Плеяда».

Інформаційно-бібліографічний ресурс «Сподвижник українського відродження початку ХХ століття» на порталі Педагогічного музею України. http://pmu.in.ua/virtual-exhibitions/vistavki_2011_2014/spodvizhnik-ukranskogo-v%D1%96drodzhennja/

Святий жертвник Івана Стешенка

Листопада 24, 2018 Григорій ТИТАРЕНКО Коментарів немає

Без фундаменту нічого не побудуєш. Таким фундаментом для держави є освіта і культура. Це завжди розуміє наш лінійний воєна. Тому коли у 1917 році постала незалежна Україна жертвами терору стали саме діти національної української освіти і культури.

Вони гинули за загадкових обставин. Першим більшовиків знищили міністра освіти і культури в уряді Центральної Ради Івана Стешенка. Недавно така ж доля спіткала художника Олександра Мурашката, композитора Михайла Леонтовича. Потім було розстріляне українське відродження і

так, на жаль, без кінця.

ГОЛОВНЕ

МОЗ ЗАСТЕРІГАЄ!

Міністерство охорони здоров'я України попереджає про потенційні

РАШИЗМ Є РАШИЗМ

Верховна Рада ухвалила заступ, в якій

«СОЮЗ СОЛОВ'ЯКОВИХ РОСІЙ» ВИСТАВИЛИ З МФЖ

Міністерство закордонних справ

СХЕМА ДЕТАЛІЗОВАНИЙ ПОШУК РУБРИКАТОР ПРО ПРОЕКТ

адреса матеріалу: <http://irbis-nbuv.gov.ua/lib/item/REF0004601>

Категорія: ПЕРСОНАЛІ

Дивись також: Ручкописний фонд

Державні та політичні діла Освітні Публікації Письменності Перекази

СТЕШЕНКО ІВАН МАТВІЙОВИЧ (1873–1918)

Варіанти написання: Сергедичий Іван

Слупенко Іван

Steshenko Ivan (Англійська)

Довідкові ресурси: [Vikimedia](#) [Internet Encyclopedia of Ukraine \(IEU\)](#)

Святий жертвник Івана Стешенка / Григорій Титаренко // Грінченко інформ : сусп.-політ. студент. вид-ня. – Режим доступу: <http://grinchenko-inform.kubg.edu.ua/svyatyj-zhertovnyk-ivana-steshenka/#.XcSn25ozY2w>

Стешенко Іван Матвійович (1873–1918) // Електронна бібліотека «Україніка». – Режим доступу: <http://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/REF0004601>

История Полтавы

(Сайт Бориса Тристанова)

Помочь сайту 4149 4993 8418 6654

Стешенко, Иван Матвеевич

Стешенко, Иван Матвеевич

Подробности
Просмотров: 79560

Стешенко Іван Матвійович // История Полтавы (Сайт Бориса Тристанова). – Режим доступу: <http://histpol.pl.ua/ru/lichnosti/yuristy?id=3017>

Інформаційно-бібліографічний ресурс
відділу наукової інформації та бібліографії
Чернігівської ОУНБ ім. В. Г. Короленка

<http://secinfchounbk.blogspot.com/2018/08/145-1873-1918.html>

ІВАН МАТВІЙОВИЧ СТЕШЕНКО

Іван Матвійович Стешенко – видатний український громадський діяч, поет, письменник, публіцист, перекладач, літературний критик та літературознавець. Але насамперед він відомий як визначний організатор української національної школи, педагог та перший міністр освіти незалежної України в уряді Центральної Ради.

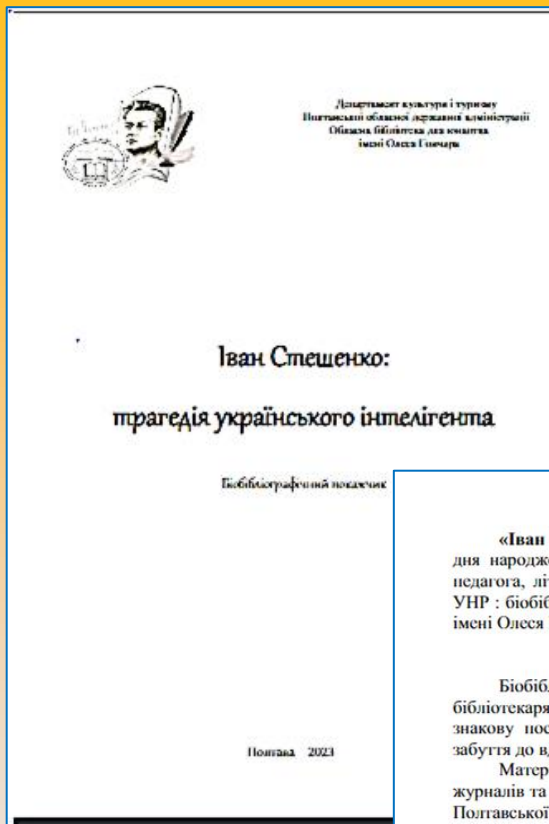
Народився І. Стешенко в Полтаві влітку 1873 р. у простій міщанській родині, яка мала дев'ятеро дітей. Початкову освіту хлопчику намагалися дати вдома, але марно: малий Іван ніяк не хотів опанувати читання та письмо. Трохи помучившись із сином, батько віддав його до церковно-приходської школи, де хлопчик напрочуд гарно навчався, постійно одержуючи нагороди за успіхи. Після закінчення церковно-приходської І. Стешенко подався до початкової школи Стулачевської, де готувався до вступу в гімназію. Іван успішно склав іспити і був зарахований до Першої класичної гімназії. Незважаючи на досить ґрунтовну підготовку, батько найняв для сина репетитора — Л. Коновалову. Педагог знайшла спільну мову з дитиною, вони стали не просто чителем та учнем, а справжніми друзями. Навчання, яке планувалося як додаткова підготовка, ривало аж чотири роки, а що дружбу та чудову вчительку Іван із вдячністю згадував усе життя. Саме Коновалова прищепила хлопцеві любов до читання, уперше відвела до бібліотеки, які тоді були латинськими, та купила І. Стешенкові абонемент. Вона ж і вплинула на його читачські смаки: Іван, який до того цікавився переважно дешевими любочними виданнями із російськими казками, купленими на базарі, поступово взявся за справжню літературу — Ж. Берна, М. Ріда, братів Грім тощо.

Поетичні здібності І. Стешенка проявилися досить рано, ще під час навчання в гімназії товариші азивали його "поетом" та часто замовляли романтичні віршички для панночок. Писав юнак і про свою матір, батьків, які були надто суворими у вихованні тощо.

Після шостого класу гімназії І. Стешенко провів літо, подорожуючи полтавськими селами. Дітлячого хлопця цікавили розповіді старих людей про героїчне минуле та пісні українських обзарів. Пізніше він казав, що вийшов у цю мандрівку "общероссом", а повернувся свідомим українцем.

Іван Стешенко // Поборники незалежності :
[документальний фільм]. – Режим доступу:

<https://www.youtube.com/watch?v=tGKwPpe-NM>

«Іван Стешенко : трагедія українського інтелігента» : до 150-річчя від дня народження та 105-х роковин пам'яті громадського та політичного діяча, педагога, літературознавця, перекладача, письменника, першого міністра освіти УНР : біобібліографічний покажчик / Полтавська обласна бібліотека для юнацтва імені Олесея Гончара ; уклад. Ю. Новоселецька. – Полтава, 2023. – 32 с.

Біобібліографічний покажчик адресується юнацтву та молоді, бібліотекарям, краєзнавцям і всім, хто прагне більше дізнатися про непересічну і знакову постать нашого земляка Івана Стешенка, ім'я якого повертається із забуття до вдячних нащадків.

Матеріал не є вичерпним, використана література взята з публікацій журналів та зі шпальт газет, книг, краєзнавчих видань, які є в наявності у фондах Полтавської обласної бібліотеки для юнацтва імені Олесея Гончара.

«Іван Стешенко : трагедія українського інтелігента» : до 150-річчя від дня народження та 105-х роковин пам'яті громадського та політичного діяча, педагога, літературознавця, перекладача, письменника, першого міністра освіти УНР : біобібліографічний покажчик / Полтав. обл. б-ка для юнацтва імені Олесея Гончара ; уклад. Ю. Новоселецька. – Полтава, 2023. – 32 с. – Режим доступу: <https://www.calameo.com/read/004506872a690fdaddb24>

Вшанування пам'яті Івана Степенка

Могила І. Степенка на Байковому
кладовищі в Києві (ділянка № 2)

У вересні 2008 року на приміщенні старої школи у с. Великих Будищах встановлено меморіальну дошку з барельєфом Івана Степенка. Це перша і єдина в Україні меморіальна дошка нашому просвітителю.

Вулиця Сім'ї Стешенків у
Святошинському районі міста Києва

Вулиця І. Стешенка у Львові

Академічна стипендія імені Івана Стешенка у галузі «Освіта. Педагогіка»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 28 лютого 2018 р. № 133
Київ

Про заснування академічних стипендій імені державних діячів першого українського уряду

З метою відзначення 100-річчя створення Генерального Секретаріату Української Центральної Ради (Української Народної Республіки), першого українського уряду, вшанування історичних осіб українського державотворення, патріотичного виховання громадян та формування національної ідентичності Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Заснувати академічні стипендії державних діячів першого українського уряду для студентів та курсантів закладів вищої освіти державної форми власності, які здобувають вищу освіту за освітнім рівнем магістра:

- “Економіка”, - академічна стипендія імені Бориса Мартоса;
 - “Історія та археологія”, - академічна стипендія імені Павла Христюка;
 - “Право”, - академічна стипендія імені Валентина Садовського;
 - “Державна безпека”, “Публічне управління та адміністрування”, - академічна стипендія імені Симона Петлюри;
 - “Філологія (Українська мова і література)”, - академічна стипендія імені Сергія Єфремова;
 - “Фінанси, банківська справа та страхування”, - академічна стипендія імені Христофора Барановського;
- 2) за спеціальностями галузей знань:
- “Аграрні науки та продовольство”, - академічна стипендія імені Миколи Стасюка;
 - “Культура і мистецтво”, - академічна стипендія імені Володимира Винниченка;
 - “Освіта/Педагогіка”, - академічна стипендія імені Івана Стешенка.
2. Затвердити Положення про академічні стипендії імені державних діячів першого українського уряду, що додається.

Прем'єр-міністр України

В.ГРОЙСМАН

Інд. 73

Про заснування академічних стипендій імені державних діячів першого українського уряду : Постанова Кабінету міністрів України від 28 лютого 2018 р. № 133 // Верховна Рада України : [офіц. сайт]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/133-2018-%D0%BF#Text>

Адреса:
вул. Берлінського М., 9
Київ, 04060
Україна

<https://dnpb.gov.ua/>

E-mail:
dnpb@i.ua (для офіційних звернень)

dovidka_dnpb@i.ua (для довідок)

fond.dnpb@ukr.net (послуги для віддалених користувачів)

metodist08@i.ua (методичний супровід)

**Виставку підготували: Авер'янова А. Й. – головний бібліотекар відділу зберігання фонду та обслуговування користувачів;
відповідальна – завідувач відділу Бондарчук О. Б.**

Використано матеріали з фонду ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського та інтернет-ресурси